

[Boligministeren.]

ensstemmelse med de gældende forskrifter i byggelovgivningen. Med den tid, der har været til rådighed, har det ikke været muligt at indhente oplysninger fra kommunerne, men det er som sagt mit indtryk, at det antal boliger, der fremskaffes på denne måde, er meget beskedent. Der foreligger ikke statistisk materiale, der oplyser udlejningspriserne på disse lejligheder og værelser.

Hvad angår spørgsmålet om kontrol med udlejningsprisen, kan jeg sige, at lejen for lejligheder og værelser i tagetager er undergivet de almindelige regler i lovgivningen, som tager sigte på at sikre en rimelig leje. Efter disse regler skal lejen altid godkendes af kommunalbestyrelsen, hvis der indrettes lejligheder eller værelser i ejendomme, som i sin tid er opført med statsstøtte. I det private, ustøttede byggeri afhænger lejekontrollen af, om der er tale om egentlige lejligheder eller blot om udlejningsværelser. Hvis der er tale om egentlige lejligheder, skal lejeaftalen efter lejelovens § 108 anmeldes til huslejenævnet, der kan forlange lejen nedsat eller sagen indbragt for boligretten. Ved udlejning af enkeltværelser afhænger det af kommunalbestyrelsens afgørelse, om der skal indhentes godkendelse af lejen. Forholdet er her det, at kommunalbestyrelsen i de større kommuner, d. v. s. kommuner i hovedstadsområdet eller med mindst 30.000 indbyggere, kan bestemme, at lejen for enkeltværelser skal forelægges huslejenævnet til godkendelse. I de tilfælde, hvor lejen ikke skal godkendes af huslejenævnet, gælder de almindelige beskyttelsesregler i lejeloven, som forbyder udlejere at opkræve en leje, der står i misforhold til det lejedes værdi.

Kai Moltke: Ja, intet er mig naturligvis fjernere end så at sige at ville rette bager for smed. Jeg er fuldstændig klar over, at den højtærede boligminister har haft en meget kort periode til at sætte sig ind i alle disse problemer, som rejses af den art. Men den højtærede minister nævnte her de paragraffer i lov om boligbyggeri, som i og for sig giver mulighed for statslig støtte til indretning af tagetagelejligheder, og den kendsgerning, at disse ikke er blevet brugt, kunne tyde på, at de folk, der er beskæftiget på dette felt, har foretrukket at søge andre

former for finansiering. Det var netop det, jeg ønskede at henlede opmærksomheden på, fordi min erfaring fra hovedstaden er, at der er en voksende interesse for indretningen af sådanne lejligheder, simpelt hen blot under ganske særegne finansieringsbestemmelser. Sådant arbejde har kun interesse i tilfælde af, at man kan få en urimelig høj leje.

Jeg vil derfor anmode den højtærede boligminister om, eftersom det er et kommunalt anliggende og til dels også kommunalt kontrol, der her er tale om, i alle tilfælde for det nu siddende udvalg angående lov om boligbyggeri at fremskaffe et konkret materiale her fra hovedstaden. Det skulle være overkommeligt at fremskaffe et sådant materiale, som kunne give udvalget oplysning om tendenserne i dette byggeri både med hensyn til finansiering og til omfang og omkostninger.

Det er rigtigt, at sagen kan gå til nævnene. Nævnene har gennem deres praksis opnået en vis mekanisk evne til at se, hvad et byggeri har kostet, og når store omkostninger bliver lagt på bordet, er det meget vanskeligt bagefter at få det omstødt; så rejser spørgsmålet sig, om ikke kontrol skulle indføres og skærpes på et tidligere trin. De rentesatser og de kurstab, jeg her har nævnt i forbindelse med de pågældende entreprenørers arbejde sammen med visse vekselere her i byen, kunne dog tyde på, at man også for at beskytte obligationsmarkedet skulle gribe ind her. Man kan ikke undre sig over, at hvis man kan få en effektiv rente på 14 pct. et sted, lokker det faktisk købere væk fra obligationer til en noget mere normal og betydeligt lavere kurs.

Boligministeren (Kaj Andresen): Når man ikke har anvendt boliglovens bestemmelser vedrørende muligheden for lån til indretning af disse taglejligheder, tyder det på, at det ærede medlem har ret i, at man så har anvendt andre finansieringsmåder, men jeg har dog indtryk af, at problemet ikke er særlig stort. Hvis jeg skulle anslå det, tror jeg ikke det drejer sig om mere end få hundrede lejligheder over hele landet, der overhovedet er indrettet som taglejligheder.

Jeg vil gerne give tilsagn om, at hvis